

Akademický rok 2019/2020

Bakalářská práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta: Pavla Nikitina

Název práce: Moje soukromá sbírka – „tetraptych“

Pavla Nikitina do našeho ateliéru přišla ze zahraničí z odlišného prostředí, a tak ji nějaký čas trvalo, než si na ateliér zvykla. Byla dobře vybavená řemeslně a to se jí podařilo uplatnit v prvních semestrech studia. Pomalu začala sledovat technologické možnosti digitálního sochařství, se kterým se zde začala seznamovat, a postupně svoji pozornost přenesla právě tam.

Začala si nástroji 3D technologií čím dál tím více vypomáhat při realizaci semestrálních prací, až nakonec do této 3D oblasti přešla úplně. Začala s technologií pracovat více konceptuálně a tradiční sochařské postupy nahradila skenováním a 3D tiskem. Během studia mimo jiné vytvořila soubor portrétních postav válečných veteránů, který zasadila do kontextu současného dění na Ukrajině. Postupně skenovala jednotlivé postavy a při této práci si začala uvědomovat rozdílný rukopis jednotlivých skenerů i to, jak se psychický stav skenované osoby může do výsledného skenu promítnout.

Skener i tiskárna se staly postupně nezákladnějšími nástroji její práce. Díky takto získaným zkušenostem se mohla připravit na svojí bakalářskou práci. Ačkoli celá práce vypadá velmi konceptuálně, její počátky jsou provázeny spíše procesuálním hledáním a postupným sbíráním materiálu, o kterém v počátku vůbec nevěděla, že ho dále použije. Pochopil -li jsem dobře, nejprve okouzlena tvarem tahů pastózní malby začala sbírat jednotlivé rukopisy nebo spíše struktury malby obrazů, které ji zaujaly, a to jednak svým námětem a malířskou formou, ale také již zmíněnou strukturou malby. Do hry vstupovala rovněž dostupnost obrazu pro skenování a nakonec i kvalita získaných dat. Sběrka, jak je cyklus čtyř reliéfů nazvaný, je tvořena několika zvětšenými detaily malby čtyř obrazů čtyř autorů. Výběr obrazů byl intuitivní a velmi záleželo na tom, jak na autorku působily v přímém kontaktu.

Dalšími kroky, které následovaly byla volba formátu reliéfu, volba měřítko zvětšení zvoleného detailu, volba materiálu ve kterém budou reliéfy realizované a s tím spojená i volba použitá technologie. Vše se začalo odvíjet od zvolené technologie a tou není 3D tisk ale robotické frézování. Zvolila jej proto, že obrábění frézováním umožňuje pracovat ve větších rozměrech než 3D tisk. Frézovaný povrch je čistší a přesnější než tištěný a materiál, ze kterého je možné reliéf vytvořit je cenově dostupný. Zvětšení každého detailu se pohybuje od šesti násobku až desetinásobku původního rozměru. Vodítkem pro volbu zvětšení byl jen intuitivní pocit autorky.

Výsledné reliéfy vyfrézované do polyuretanových desek mně zaujaly čistotou provedení. Reliéf malby si zachoval tvarovou spontánnost i určitou nepochopitelnost a

neuchopitelnost zaznamenaného tvaru. Teprve prozrazení příběhu každého reliéfu dává celému cyklu smysl. Mohu vidět vrstvu nebarevné barvy zhmotněné technikou odebrání materiálu. Tento způsob práce má svoje specifika, která se projevují na výsledku, třeba například uzavřenými vnitřními prostory reliéfu. Toto uzavření podporuje materiálovou kompaktnost a pocit, že jde o sochařské abstraktní kompozice. Sám bych byl asi nejraději, kdyby mně byl celý cyklus představený jako abstraktní tetraptych a já si mohl užívat podivných tvarů, které mají svojí vnitřní logiku. Logiku, kterou pocitově vnímám, i když do ni bez návodu nedokážu proniknout, ale o to víc je pro mě její tajemství přitažlivější. Celou práci považuji za zdařilou, s velkým potenciálem pro to ji dále rozvíjet s posunem technologických možností. Hodnotím ji tedy stupněm A a doporučuji k obhajobě.

Otázky k rozpravě: Budeš v projektu dále pokračovat? Dokázala by sis představit tyto reliéfy v opravdu velkém exteriérovém měřítku a v jakém materiálu?

Závěrečné hodnocení:

Návrh klasifikace: A

Posudek vypracoval(a): prof. akad. soch. Michal Gabriel

Datum: 16,8,2020

(Podpis vedoucího)